

opusdei.org

Jobben er lønnen

Arbeid er menneskets opprinnelige kall, en Guds velsignelse", sier Josemaria Escriva (helligåret 6. oktober 2002, overs. anm.), "og den som ser på det som en straff har en sørgelig feilaktig oppfatning. Herren, den beste far som finnes, plasserte det første mennesket i Edens hage – for å bruke den."

20.01.2005

Arbeidet er en Guds velsignelse, en måte å tjene Gud på. Det er vårt svar

på Guds skapelsesakt, vi forenes med ham gjennom det vi gjør. Arbeidet lærer oss å samarbeide med Gud og hverandre for å bygge et fredens og rettferdighetens samfunn.

Arbeidet fyller jo den største delen av dagen, hvis man først har et arbeid. Og mennesket er skapt for å arbeide, selv den arbeidsløse defineres utfra sin mangel på arbeid og anses derfor å mangle noe ytterst vesentlig i tilværelsen. Men om arbeidet er så viktig, må det også ha noe å gjøre med vårt forhold til Gud. Gjennom arbeidet kan vi vokse inn i en dypere og mer bevisst fortrolighet med Gud. Lærer vi oss å se på arbeidet som et arbeid med Gud, for Gud og i Gud, da forandrer livet seg radikalt. Å kunne be og arbeide eller be i arbeidet kan for mange bli et uventet og gledelig budskap.

Arbeid er menneskets opprinnelige kall, en Guds velsignelse", sier

Josemaria Escriva (helligåret 6. oktober 2002, overs. anm.), "og den som ser på det som en straff har en sørgelig feilaktig oppfatning. Herren, den beste far som finnes, plasserte det første mennesket i Edens hage – for å bruke den."

Vi er skapt til å være Guds bilde i alt, dermed også til å etterlikne ham i hans skaperakt. Gud gir oss liksom fritt spillerom i utkanten av det skapte. Alt er skapt av ham, men vi får delta i hans skaperverk gjennom det vi gjør, uansett hva det er, uansett resultat, uansett om noen ser det vi gjør. Age quod agis, gjør det du gjør, er et gammelt visdomsord. Alt det vi gjør, gjør vi i ytterste forstand for Guds skyld, for å forherlige Gud. På den måten blir hvert arbeid, selv det tyngste og mest skitne, det mest stressende og tilsynelatende sjele-drepende, en lovsang. Vi kan etterlikne Gud, Skaperen, i det vi gjør. Det er bare å gi vårt arbeid

denne intensjonen og i vårt hjerte si: Dette gjør jeg for deg, min Gud. Dette strev bærer jeg for deg.

Vi kan ikke bare delta i Guds skaperverk gjennom det vi gjør. Gjennom vår dåp er vi også delaktige i det allmenne prestedømme. Vi får delta i frelsesverket. Vi får liksom Simon og apostlene fiske mennesker. Vi får hjelpe Jesus Kristus med å gjenløse verden, mens vi skriver på datamaskin eller går med matbrett på sykehuset. Det er ikke hva vi gjør som spiller noen rolle, men hvordan, for hvem og hvem vi gjør det sammen med.

Ettersom Kristus har tatt på seg arbeidet, fremstår det som en frelst virkelighet, som en frelsesvirkelighet. Det er ikke bare det miljø vi lever i, men hellighetens verktøy og vei, en virkelighet som kan helliges og som helliggjør," sier Josemaria Escriva også.

Størstedelen av livet levde Jesus en arbeiders liv, i det skjulte i Josefs verksted i Nasaret. Disse år med hardt kroppsarbeid er en integrert del av hans frelsesverk. På denne måten har alt arbeid fått en verdighet uten like. Gud selv har tatt det på seg gjennom å bli menneske og gjort det til et frelsesmiddel. Gjennom å arbeide kan man løfte verden opp til Gud, han som har senket seg ned til verden av kjærlighet til den. Gjennom sitt arbeid har Jesus helliggjort alt arbeid og gitt det en verdighet uten like.

Josemaria Escriva sier også at mennesket blir født for å arbeide slik fuglene blir født for å fly. Det burde være like morsomt for oss å arbeide som for fuglene å fly. Egentlig spiller det ikke så stor rolle om det ytre sett virker som et tungt og trist arbeid. Det viktige er at det er vårt rette element, der vi får bevege oss fritt og juble for Guds åsyn, liksom fuglene

lovsynger sin Gud gjennom å fly. Hvilken frihet har vi ikke som Guds barn! Selv om mange mennesker har fått for seg at arbeidet gjør dem til fanger eller lønsslaver, er vi frie til å gjøre hva vi vil med vårt arbeid. Ingen, selv ikke den mest krevende eller maktglade arbeidsgiver, kan hindre oss i å gjøre vårt arbeid til en stadig lovsang til Gud. Et slikt språk forstår man ikke i de fleste arbeidsgiverkretser, men arbeidets intensjon og ytterste mening er vi frie til å herske over, frie til å gi til Den som gir oss alt.

Selvsagt er arbeidet ofte tungt, og selvsagt behøver vi hvile og ferier, men likevel er arbeidet en Guds gave, en gave som vi bør gi tilbake til ham som er alle gode gavers giver. Slik blir arbeidet et bilde på bønnens virkelighet: Gud taler og vi svarer, Gud gir og vi tar imot. Samme grunnstruktur møter vi i alt. Den Gud som skaper og vil frelse

mennesket, har innledet en dialog med det. Denne dialogiske struktur finner vi også i arbeidet. Vi kan gjennom det vi gjør svare Gud som har skapt oss. Vi kan forene oss med ham gjennom det vi gjør. Vi kan ikke hele tiden tenke på Gud. Hvert arbeid krever vår oppmerksomhet.

Man sier i blant at det finnes visse typer arbeid som er lettere å kombinere med kontemplativ bønn. Men selv for eksempel matlaging eller hagearbeid krever en tankeanstrengelse i blant. Likevel kan vi være forenet med Gud gjennom det vi gjør med våre hender eller med vår hjerne. Bønn er mer enn tankekonsentrasjon. Bønn er en kjærlighetens og hjertets aktivitet. Og heldigvis kan vi elske Gud og vår neste også når våre tanker er opptatt med andre berettigede ting.

Hvert arbeid er et vitnesbyrd om menneskets verdighet og dets

herredømme over skaperverket. Vi vokser gjennom vårt arbeid. Allerede på det rent menneskelige plan ser vi hvordan mennesket modner og vokser gjennom det det gjør. Det lærer seg å se på andre mennesker som samarbeidspartnere, som brødre og søstre med en felles oppgave. Det tragiske er at konkurransetenkningen lett smyger seg inn i arbeidsforholdene i vårt samfunn.

Som kristne er vi kallet til å vitne om den bibelske grunntanken at vi i arbeidet lærer oss å samarbeid med Gud og hverandre og så bygge opp vårt jordiske rike til et fredens og rettferdighetens sted.

I selve arbeidet, i det arbeid som vi utfører med denne intensjon, finnes en evangeliserende kraftkilde. Det merkes når noen arbeider på denne måten. Det har en smitteeffekt. Det sprer glede. Det sprer det glade

budskaps velduft. Spesielt i vår tid, som er så preget av forbruks- og produksjonstenkning, får denne måten å arbeide på et nesten revolusjonerende innhold. Kristne som er besjelet av denne arbeidets verdighet blir uten at de helt merker det nøye iaktatt, ja faktisk beundret av sine arbeidskamerater. Lyset kan ikke settes under skjeppen, det må lyse. Faktisk tror jeg dette er en av de beste mulighetene vi har til evangelisering i vår tid og i vårt samfunn: gjennom vårt arbeid.

Til slutt må vi likevel si at alt under solen er fåfengt. Predikeren peker på en annen bibelsk grunnsannhet. Alt tar slutt. Også vårt arbeid. Også denne verden. Derfor er det viktig å se på arbeidet som en forberedelse til det evige liv.

I vår tid har vi litt vanskelig for å snakke om belønning når det gjelder evigheten. Her på jorden vil vi gjerne

bli vel lønnet, men når det gjelder Vårherre og evigheten blir vi plutselig veldig gavmilde og vil ikke høre tale om noen himmelsk belønning. Likevel er det viktig å ha evighetens liv for øynene, ikke minst når arbeidet føles som det suger marginen ut av oss og alt virker så umenneskelig tungt og trått.

Til syvende og sist må vi i alt se hvordan Kors og Oppstandelse går hånd i hånd. Alt vi gjør på jorden bærer "frukt for det evige liv". Vi blir evighetsvesener. "Salige er de som er budne til Lammets bryllupsmåltid", sier Åpenbaringsboken (Kap.19,9). Alt vi gjør av kjærlighet har en evighetsverdi. Arbeider vi virkelig i fellesskap med Kristus, da har himmel og jord blitt forsonet, da har vi vårt sanne hjem der oppe allerede nå. Da får vi faktisk ta ut himmelen på forskudd midt i tidens møye. Når Gud blir menneske i Jesus Kristus har himmelen kommet til jorden, og når

han oppstår i sin menneskelige kropp, da har jorden kommet til himmelen.

Himmelens hvile og jordens arbeid har inngått et kjærlighetens forbund for alltid og for evig. Vi har allerede nå del i alt dette.

(Fra "Nya Dagen", 10.01.2003)

Av biskop Anders Arborelius,
Stockholm

oversatt av Marianne Aga

St. Laurentius 2-2003// Biskop
Arborelius

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
jobben-er-lnnen/](https://opusdei.org/nb-no/article/jobben-er-lnnen/) (04.04.2026)